

„Lønningerne“ si 3die Linie fra neden forandres til „Lønningsvilkaarene“. Grunden til dette Forslag er, at der tidligere har været Spørgsmaal om, hvorvidt man ved i Paragraphen at indfætte, at Vedtægten skulde indbefatte Lønningerne, ogsaa der skulde nævne Pensioner, idet nogle ærede Medlemmer af Udvalget have meent, at Sagen derved muligt for Mange kunde stille sig saaledes, som om man havde tænkt sig, at Amtscommunerne skulde indrette deres Lønninger paa den Maade, at de kunne give Pensioner, medens Andre have meent, at naar Pensioner slet ikke bleve nævnte, kunde Mange faae den Tro, at der ikke kunde bestemmes Lønningsvilkaar med Pension. Den ærede Minister har troet, at disse modsatte Betragtninger fuldstændigt vilde falde bort, naar man forandrede Ordet „Lønningerne“ til „Lønningsvilkaarene“, thi det er klart, at derunder kunne ogsaa Pensioner regnes, forsaavidt man maatte være stemt for at indføre dem. — Forslaget under Nr. 41 af Udvalget gaar ud paa den nødvendige Forandring i Tallene, forsaavidt den ærede Ministers Forslag under Nr. 18 bliver vedtaget; men bliver det ikke vedtaget, maae Tallene 21—26 blive staaende. Jeg skal dog bemærke, at med Hensyn til disse som med Hensyn til alle Tallene, gjælder Slutningsbemærkningen: „Paragraphtallene og Anførselen af Paragrapher i de enkelte Paragrapher rettes efter Afstemningen“, thi disse Tal „21—26“ ville kun passe, forsaavidt Paragraphfølgen iøvrigt bliver den, den nu er, og Meningen med nu at vedtage, at der istedetfor 21—26, skal sættes 24 og 26, er altsaa kun den, at man kan see, hvorledes den endelige Nummerorden, der skal sættes istedet, vil blive. — Hovedpunktet i hele denne Behandling er egentlig den høitærede Indenrigsministers Forslag under Nr. 18 til § 20, som er tiltraadt af Udvalgets Fleertal. Jeg kan kun gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at jeg meget maa beklage, at den høitærede Minister ikke strax i den første Conference med Udvalget, da disse Paragrapher laae for, udtalte sig saa bestemt, som han senere har gjort, thi hvis han da strax havde erklæret, at han paa ingen Maade vilde kunne gaae ind paa, at disse Paragrapher bleve optagne i Loven, naar han skulde give dem sin Under-

støttelse, vilde idetmindste jeg for mit Vedkommende slet ikke have opstillet dem. Man bør efter min Mening stadig have for Øie, at man ikke opstiller Andet, end hvad man virkelig er overbevist om, at man vil fastholde, og dersom jeg altsaa havde vidst, at Lovens Udkomme i det Hele taget vilde berøe paa, at disse Paragrapher ikke bleve optagne, vilde jeg ikke have foreslaaet dem, selv om det kunde forudsæes, at de vilde blive vedtagne ved den Behandling. Efter min Mening er det ikke rigtigt at foreslaae vedtaget ved den Behandling, hvad man med sig selv føler, at man vil frasalde ved 3die; men da disse Paragrapher bleve opstillede, var det virkelig min Tro — og hvis jeg ikke feiler, gif det flere Medlemmer af Udvalget som mig —, at den høitærede Minister vel helst ønskede, at de ikke skulde optages, men at han dog ikke var en saa bestemt Modstander af dem, som det senere har vist sig. Dette har bevirket, at vi Alle have holdt saa stærkt paa disse Paragrapher, thi vi have nu i lang Tid haft det fastslaaet i vor Forestilling, at vi med det Samme vilde kunne opnaae dette Fremskridt; denne Tanke er mere og mere groet fast hos os, og det er klart, at det koster meget mere Overvindelse at udryde en saadan Forestilling, at man betænker sig længere derpaa, at det gjør En mere ondt at gjøre det, end om det strax havde staaet klart for os, at vi maatte opgive at sætte det igjennem. Derfor vil den ærede Minister vel kunne forstaae, at vi have meget store Betænkkeligheder ved nu at skulle finde os i, at disse Paragrapher gaae ud. De, som ikke finde, at denne Lov uden disse Paragrapher er værd at modtage, staae naturligtvis frit og ville have let ved at bestemme sig, thi de behøve blot at sige: Hvis vi ikke faae disse Paragrapher, bryde vi os slet ikke om Loven. Dersom jeg ikke i denne Lov faae et meget stort Fremskridt med Hensyn til Myndigheden for de kommunale Bestyrelser, vilde jeg ikke være i den Stilling, hvori jeg nu er, men jeg vilde særdeles meget beklage, om den ikke blev gjenneført saaledes, som vi kunne faae den med den nuværende Indenrigsminister. Det vilde ogsaa i alt Fald være meget vanskeligt for mig for Udenforstaaende rundt omkring i Landet